

Czas końca

„Nie odwróci się zapalczywość gniewu Pańskiego, póki nie uczyni tego, a póki nie wykona umysłu serca swego; w ostatnie dni zrozumiecie to.” (Jer. 30:24)

Tytuł niniejszego artykułu zaczerpnięty został z Proroctwa Daniela (Dan. 8:17,19; Dan. 11:35,40; Dan. 12:4,9,13) i jest dosłownym tłumaczeniem hebrajskiego wyrażenia „et qec”. Ten sam tytuł nosi także drugi wykład III Tomu dzieła Pastora Russella. Inną, równie popularną nazwą tego okresu czasu Boskiego Planu Wieków jest Dzień Przygotowania lub też – najczęściej – Czasy Ostateczne. Tego właśnie terminu użyto w tłumaczeniu wymienionych fragmentów Proroctwa Daniela w Biblii Tysiąclecia i Biblii Warszawskiej (Nowy Przekład) na oznaczenie czasu, który zakończy na ziemi okres panowania zła i grzechu.

Artykuł stanowi wstęp do cyklu tematów związanych z wydarzeniami, które Pismo Święte umiejscawia w CZASIE KOŃCA. W najbliższych numerach ukazywać się będą artykuły o:

- Drugiej Obecności Jezusa Chrystusa;
- Wzbudzeniu Kościoła;
- Czasach Pogan;
- Powrocie łaski do Izraela;
- Związaniu szatana;
- Odrzuceniu i zniszczeniu Babilonu.

Celem niniejszego artykułu jest tylko próba uszeregowania wydarzeń Czasu Końca według pewnego porządku. Dołączony wykres ma za zadanie jaśniejsze zobrazowanie kolejności wydarzeń dotyczących Czasu Końca i nie stanowi próby wyznaczenia daty zakończenia panowania zła.

Obszerność tematu i dbałość o czytelność zamieszczonego diagramu spowodowały konieczność zawężenia poruszanych pojęć do niezbędnego minimum. I tak wiele wydarzeń oraz symboli, które badacze Pisma Świętego wiążą z tym wycinkiem czasu, jak np. siedem trąb, plagi itp., nie zostało na wykresie zaznaczonych ze względu na brak miejsca i przejrzystość. Jest to niewątpliwie zawężenie i zubożenie tematu wynikłe z kłopotów technicznych. Względami technicznymi i czytelnością wytłumaczyć należy inną wadę diagramu – brak proporcjonalności w wymiarach czasowych. Przykładem może być okres czasu pomiędzy skompletowaniem Kościoła (144 tysięcy) a momentem rozpoczęcia się zmartwychwskrzeszenia i 1000-letniego Królestwa. Rysunek sugeruje duży odstęp czasu między tymi wydarzeniami, choć nie było to zamiarem

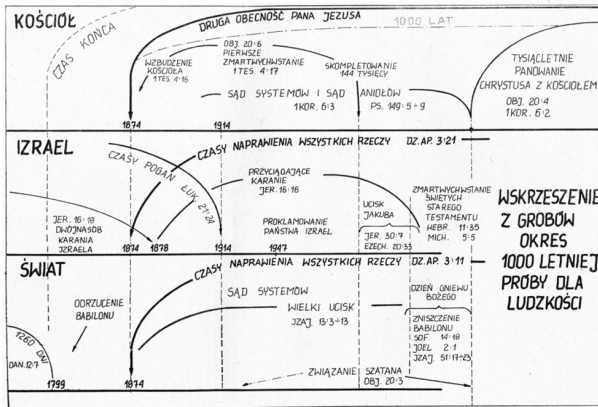
autora. Podobnie, zamieszczone w diagramie daty mają charakter orientacyjny i nie są rozmieszczone na osi czasu proporcjonalnie. Z konieczności ograniczono się także do ukazania wydarzeń pomiędzy Wtórym Przyjściem (1874) a rozpoczęciem wskrzeszenia, nie uwzględniając szerzej okresu i wydarzeń Tysiąclecia. Podstawę do uszeregowania zamieszczonych na wykresie pojęć i wydarzeń stanowią podane wersety oraz poglądy zawarte w sześciu tomach Wykładów Pisma Świętego. Linia przerywaną zaznaczono inne możliwe poglądy sygnalizowane przez br. Russella i dziś również popularne. Dotyczy to początku 1000-lecia (1874, 1914) lub też związania szatana.

Na zamieszczonym rysunku widoczne jest rozdzielenie przepowiedzianych przez Pismo Święte wydarzeń na trzy poziomy dotyczące KOŚCIOŁA - IZRAELA - ŚWIATA. W końcowej części rysunku podział ten przechodzi w dwie fazy Królestwa: duchową i ziemską. Wydarzeniem, które w sposób jednoznaczny synchronizuje (wiąże) bieg wydarzeń na wszystkich tych poziomach, jest moment Wtórego Przyjścia i związane z nim Czasy Naprawienia Wszystkich Rzeczy (Dzieje Ap. 3:21). Zaznaczono również wydarzenia doprowadzające do Czasu Końca, opisane w Proroctwie Daniela 12 (Dan. 12).

WYDARZENIA DOTYCZĄCE KOŚCIOŁA

Najważniejsze z nich to Pierwsze Zmartwychwstanie (Obj. 20:6), rozpoczynające się wzbudzeniem tych, którzy zasnęli (1 Tes. 4:16,17), a kończące się skompletowaniem 144 tysięcy. Zamiarem Pana Boga, wybierającego Kościół ze wszystkich narodów świata, było przygotowanie Nowego Kapłaństwa (1 Piotra 2:9), pośredniczącego pomiędzy Bogiem a ludzkością w 1000-letnim Królestwie Chrystusowym. Wzbudzony Kościół sprawuje też rolę sędziego świata i aniołów (1 Kor. 6:1-3), bierze udział w niszczeniu zła (Ps. 149). Dlatego na poziomie tym umieszczone zostało hasło dotyczące sądu systemów i aniołów. Zgodnie z werselem Izaj. 57:1 oraz tym co mówi Psalm 149, skompletowanie Kościoła poprzedza rozpoczęcie ostatniej fazy ucisku i niszczenia zła.

Na poziomie dotyczącym Kościoła zaznaczono rozpoczęcie siódmego tysiąca lat w historii świata, począwszy od Adama.

WYDARZENIA DOTYCZĄCE IZRAELA

Wśród pojęć związanych z losami potomków Jakuba wymienić należy: Dwójnasób (Jer. 16:18 - II tom, wykład nr 7) - okres karnia równy co do długości okresowi łaski, jakiej zaznał Izrael, od śmierci Jakuba począwszy do momentu ukrzyżowania Mesjasza; Czasy Pogan - okres pogańskiego zwierzchnictwa nad Jerozolimą od zburzenia Jerozolimy przez Nabuchodonozora w czasach Sedekiasza do odzyskania protektoratu Anglii nad całą Palestyną (II tom, wykład 4). Specjalnego wyjaśnienia wymaga zamieszczony na rysunku termin „przyciągające karanie” Izraela (Jer. 16:16). Terminu tego użyto na określenie najnowszej historii Izraela. Naród ten nieświadomy Boskich zamiarów usiłuje za pomocą ludzkich przedsięwzięć zapewnić sobie dobrobyt i bezpieczeństwo. Te ludzkie usiłowania doprowadzają jedynie do ciężkich doświadczeń, które według proroctwa Jeremiasza (Jer. 30:7) przejdą w ostateczny Ucisk Jakubowy. W efekcie tego ucisku Izrael uzna Tego, którego odrzucił, i otrzyma błogosławieństwa Królestwa Bożego wraz z bezpiecznym mieszkaniem w zapewnionych mu przez Pana granicach. Tymi, którzy mają stanowić właściwe przywództwo Izraela, są Święci Starego Testamentu (Żyd. 11:35, Mich. 5:5) wprowadzający Nowy Porządek Ziemijskiego Królestwa.

WYDARZENIA DOTYCZĄCE ŚWIATA

Są to wydarzenia związane głównie ze zniszczeniem zła, które na ziemi uczynili niedoskonalni ludzie oślepieni przez boga tego świata - szatana (2 Kor. 4:4). Rozpoczynają się one odrzuceniem Systemu Nominalnego Chrześcijaństwa, Babilonu, w czasach Napoleona w 1799 roku. Późniejsze wydarzenia związane z wprowadzeniem nowego porządku i przyprowadzeniem do doskonałości człowieka stanowią proces, któremu towarzyszy druga obecność Jezusa Chrystusa (Dzieje Ap.

3:21) i nazwany jest Czasami Naprawienia Wszystkich Rzeczy. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż Pismo Święte do określenia tego procesu używa liczby mnogiej mówiąc o CZASACH Naprawienia Wszystkich Rzeczy. Czasy te rozpoczynają się narastaniem nieprawości i następującym za tym objawieniem grzechu, które bywa niekiedy nazywane Czasem Ucisku (Mat. 24:21, Dan. 12:1) lub też Czasem Burzenia (Kazn. Sal. 3:3). Pojęcie to oznacza obserwowany właściwie od 1874 roku, poprzez rok 1914, proces gwałtownego szerzenia się zła i przygotowania narodów na Dzień Pański (Izaj. 13:2-13). Zwieńczeniem tego okresu jest Dzień Gniewu Bożego (Joel 2:1 i dalsze, Sof. 1:14 i dalsze), niszczący zło i objawiający wszelką niesprawiedliwość. Ów ostateczny Dzień Gniewu następuje po Ucisku Jakubowym Izraela (Iz. 51:17-23). Jest to zarazem moment ostatecznego zniszczenia systemu odstępczego - Babilonu. Podkreślić należy dwuetapowość osądzenia Babilonu. Przepowiedziane było to proroctwo jako ODRZUCENIE I ZNISZENIE - (Dan. 7:12,26 oraz proroctwo o Tyrze: Izaj. 23, w którym mowa jest o pójściu w zapomnienie i ponownym ożyciu, Ezech. 26:13-18 - podkreślone jest wieczne zniszczenie Tyru). Ostateczne zniszczenie poprzedzić ma chwilowe wyniesienie (Obj. 18:21).

Zakończenie historii panowania zła nierozzerwalnie łączy się z całkowitym związaniem na tysiąc lat szatana - władcy tego świata (Obj. 20:3). Jest to moment rozpoczęcia się wskrzeszenia ludzkości i 1000-letniego Sądu, początek budowy Nowej Ziemi.

Podsumowując ten krótki szkic wydarzeń CZASU KOŃCA, należy podkreślić, że dyskusyjność tematu nie powinna zniechęcać do jego podejmowania. Świadomość zaistniałych w historii ludzkości, Izraela i Kościoła faktów zachęcać winna nas do zgłębiania wersetów i proroctw mówiących o bliskim już czasie Królestwa i o służbie, jakiej Pan Bóg od nas w tym czasie oczekuje. Nade wszystko zaś powinniśmy pamiętać o słowach z Przyp. Salomona: „...Gdy proroctwo ustaje, lud bywa rozproszony; ale kto strzeże zakonu, błogosławiony jest”.

„I mamy mocniejszą mowę prorocką, której pilnując jako świecy w ciemnym miejscu świecącej, dobrze czynicie, ażby dzień oświatną, i jutrzienka wzeszła w sercach waszych. To najpierw wiedząc, że żadne Pismo nie jest własnego wykładu” (2 Piotra 1:19-20).

Grudzień Dariusz